

Sví - til - nou mým no - hám   je tvé slo - vo.

R.
[Ž 119 (118), 105a]

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1. Odvrát mě od ce - sty lži, * uštedři mi svůj zá - kon! **R.**
2. Lepší je pro mě zá - kon tvých úst * než tisíce ve zla - tě a stří - bře. **R.**
3. Na věky, Hospodine, tr - vá tvé slo - vo, * je pevné ja - ko ne - be - sa. **R.**
4. Zadržuji své nohy od kaž - dé zlé ce - sty, * abych dbal na tvá slo - va. **R.**
5. Tvými nařízení - mi jsem zmou - dřel, * proto nenávidím kdejakou ne - řest - nou ce - stu. **R.**
6. Nenávidím nepravost a pro - ti - ví se mi, * miluji však tvůj zá - kon. **R.**